

حساب‌های منطقه‌ای محاسبه متغیرهای کلان مناطق مختلف کشور در دوره معینی از زمان است که به‌وسیله آن می‌توان وضعیت اقتصادی هر منطقه را در دوره زمانی خاص به تصویر کشید. نتایج حساب‌های منطقه‌ای در قالب کمیت‌های اقتصادی بیان‌کننده توان اقتصادی مناطق در ابعاد گوناگون است. مهم‌ترین شاخص حساب‌ها محصول ناخالص داخلی منطقه (GDP) است. حساب‌های منطقه‌ای نقش شایان توجهی در برنامه‌ریزی‌های منطقه‌ای دارد، به‌طوری‌که تحقق اهداف برنامه‌ریزی منطقه‌ای بدون استفاده از یافته‌های حساب‌های منطقه‌ای امکان‌پذیر نیست. تهیه این حساب‌ها موجب تولید آمارهای منطقه‌ای قابل‌اطمینان و سازگار شده و پایه محکمی برای سیاست‌گذاری به‌منظور کاهش نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی بین مناطق را فراهم می‌کند. به‌طور کلی حساب‌های منطقه‌ای اهداف زیر را تأمین می‌نماید:

- نشان دادن تصویری از عملکرد اقتصادی منطقه در یک دوره زمانی معین
- تجزیه و تحلیل سازوکارهای اقتصادی منطقه
- شناخت امکانات و پتانسیل‌های منطقه برای بهره‌گیری مناسب از امکانات
- شناخت ساختار اقتصادی منطقه با توجه به سهم بخش‌های گوناگون اقتصادی
- نشان دادن تصویری روشن از سهم و نقش هر منطقه در کل فعالیت‌های اقتصادی کشور و هر یک از رشته فعالیت‌های اقتصادی
- مقایسه تطبیقی شاخص‌های بهره‌وری در داخل منطقه و بین مناطق
- اعمال سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی منطقه‌ای و کمک به برنامه‌ریزی ملی
- ایجاد بانک اطلاعاتی در سطح مناطق

مرکز آمار ایران با این اهداف از سال 1376 تاکنون مبادرت به تهیه و تدوین حساب‌های منطقه‌ای نموده و در این راستا هر ساله محصول ناخالص داخلی استان‌ها و اطلاعات تفصیلی مربوط به ارزش افزوده 72 رشته فعالیت اقتصادی را تهیه و منتشر می‌کند.